

(קמח ע"א) זוהר פרשת נשא

וביום שירדה השכינה הוא היום שהתקשרה במשה ירדה, זהו שכתוב כלת משה, כלתו של משה ממש

ויהי ביום כלת משה וגו'. רבי יוסי למד שזה היום שנכנסה כלה לחופה^[א] ואיך יתבאר ביום כלת משה, אלא מלמד שעל ידי משה נכנסה, אמר רבי יהודה וכי עד עתה נתעכבה ולא נכנסה למקומה, והרי כתוב (שמות מ') ולא יכול משה לבוא אל אהל מועד וגו', אמר רבי יצחק אין מקודם ומאוחר בתורה, ויהי ביום כלת משה, כלתו של משה בודאי^[ב] שלמדנו אמר רבי שמעון מאי זה שכתוב (תהלים ס"ח) עלית למרום שבית שבי, אלא בשעה שאמר לו הקב"ה של נעליך מעל רגליך, נזדעזעו ההר, ואמר מיכ"אל לפני הקב"ה, רבונו של עולם תבקש לסתור בנין האדם, והרי כתוב זכר ונקבה בראם ויברך אותם, ואין הברכה נמצאת אלא במקום שיש זכר ונקבה, ואתה אמרת לו להתפרש מאשתו, אמר ליה הרי קיים משה פריה ורביה, עתה אני מבקש שיתקשר עם השכינה, ובשבילו תרד השכינה לדור עמו, זה שכתוב עלית למרום שבית שבי, מהו שבי, זו השכינה שהתקשרה עמך, לקחת מתנות באדם, באדם לא כתוב אלא באדם הידוע למעלה^[ב] וביום שירדה השכינה הוא היום שהתקשרה במשה ירדה, זהו שכתוב כלת משה, כלתו של משה ממש, וביהושע שפניו כפני הלבנה כתוב (יהושע ה') של נעלך^[ג] שלא היה פרוש אלא בזמנים ידועים, שהרי לא התקשרה עמו השכינה כל כך, ולא היתה ראוי' לו כל כך, שכתוב (שם) ויפל יהושע על פניו

זיו הזוהר

הנקודה אל הפת"ח ונעשה מזה קמ"ץ, ואם יבואו אותיות כל"ב במלה שראשה צריך להיות בה' הידיעה או תחסר הה' והנקוד שלה יבוא תחת האותיות כל"ב, ועפי"ז יובן שנכתב לקחת מתנות באדם הב' בקמ"ץ ואל בשו"א, הרי זה כאלו נכתב בהאדם, בה' הידיעה, כדמיון שכתוב באהל תחת בהאהל, והכונה על השכינה הקדושה שלפעמים נקראת בשם אד"ם עדה"כ בתפארת אדם לשבת בית, גם יש לפרש שבהאדם מוסב על התפארת שנקרא אדם בשביל השם מ"ה שבגי' אדם, וממנו לקח הרשות שתדד השכינה לעולם הזה. **לג.** נעלך לשון יחיד, ובמשה כתוב נעליך לשון

ל. פירוש ששרתה השכינה במשכן. **לא.** פירוש שמשה נתעלה למדרגה גדולה כל כך עד שהי' ראוי שתשרה עליו אור השכינה בתמידית כמו על מלאך, וזאת לא היה יכול להיות אם לא היה פרוש משה מאשתו, ועוד שע"י עבודת משה בתמידית בקדושה ובטהרה היה ממשיך שפע כל טוב להשכינה הקדושה מאורות שלמעלה, לפיכך הוא נקרא בשם זה שהוא כדמיון חתן המפרנס לכלה בכל טוב ובקישוטי, ומן השכינה נשפע שפע הקדושה לישראל בפרטיות. **לב.** הכלל בדקדוק ל"ק שה' הידיעה בשמות מנוקדת בפת"ח, והאות שאחריה בדגש, ולפני אחהע"ר שאינן מקבלות דגש תתחבר

ארצה^[לד] אבל כאן כלת משה ודאי, מתנות באדם, מתנת כתוב^[לה] אשרי חלקו של משה, שאדונו רוצה בכבודו על כל שאר בני העולם.

זוהר פרשת תרומה (קמ ע"ב)

ביום ההוא שהשכינה ירדה לארץ נמצא המקטרג אצלה, וכסה חשך אפלה ההוא בפניה בשביל שלא תרד

רבי אבא אמר ויהי ביום כלת משה, שירדה כלת משה לארץ, ואם תאמר ויהי בכל מקום אין זה אלא לשון צער, וכאן כתוב ויהי ביום, אלא ביום ההוא שהשכינה ירדה לארץ נמצא המקטרג אצלה, וכסה חשך אפלה ההוא בפניה בשביל שלא תרד, ולמדנו אלף וחמש מאה רבוא מלאכים מקטרגים נמצאו אצלה בשביל שלא תרד, ובזמן ההוא נמצא כל הפמליא של מלאכים העליונים לפני הקב"ה, ואמרו לפניו, רבון העולמים, כל הזיו וכל המאור שלנו בשכינת כבודך הוא, ועתה תרד אצל התחתונים, בשעה ההיא התגברה השכינה ושברה חשך אפלה ההוא, כזה שמשבר חתיכות כפור חזקים וירדה לארץ, כשראו כלם כך, פתחו ואמרו (תהלים ח') ה' אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ, אדיר בודאי, ששברה כמה גיזים וחילות גבורים וירדה לארץ ושלטה בכלם, ועל זה כתוב ויהי, בשביל הצער שקבלו כמה חילות ומחנות ביום שכלת משה ירדה לארץ.

זוהר פרשת נשא (קמח ע"ב)

לולי לא הקריבו שנים עשר נשיאים הקורבנות, לא היה יכול העולם להתקיים וכל אחד נתתקן ונתחנך בברכות ע"י אלו הנשיאים

ויאמר ה' אל משה נשיא אחד ליום וגו'. אמר רבי יהודה אלו הימים שלמעלה שנתחנכו להתברך באותן י"ב גבולי אלכסון, וכל אחד נתתקן ונתחנך בברכות על ידי אלו הנשיאים שלמטה, ולמדנו שכלם מתברכים בשביל המזבח שלמעלה^[לו] ואפילו התחתונים ואפילו האומות עכו"ם מתברכים, למדנו אמר רבי שמעון לולי לא הקריבו אלה שנים עשר נשיאים, לא היה יכול העולם להתקיים לפני שנים עשר נשיאי ישמעאל, שכתוב שנים עשר נשיאים לאומותם, משהקריבו אלה נשיאי ישראל לקחו הממשלה של כלם, לפיכך נשיא אחד ליום, וכל מה שהקריבו כדמיון שלמעלה הקריבו, בשביל שיתברכו כלם, אילם ששים עתודים ששים, כמו שכתוב ששים גבורים סביב לה, מצד הגבורה, כף אחת עשרה זהב וגו', וזה נתבאר.

זוהר פרשת זיו הזוהר

רבים לד. שהרי אפילו מן מלאך נתירא ונתבטל מפניו, ומכל שכן מפני השכינה. לה. לשון יחיד מתנה אחת, מרמז על השכינה הקדושה ע"ד שאמרו חז"ל שאמר הקב"ה לשמה מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבת שמה. לו. מזבח שלמעלה היינו מדת המלכות, שהיא מקבלת השפע מן התפארת עלמא דדכורא ומחלקת השפע לכל הנמצאים תחתיה.

עשרה מאמרות במעשה בראשית, ועשרה מאמרות במתן תורה משמעם שהעולם לא נברא אלא בשביל התורה, וכל זמן שישראל עוסקים בתורה העולם מתקיים,

זוהר פרשת ויקרא (י"א ע"ב)

עשרה עשרה הכף בשקל הקודש. אמר רבי שמעון עשרה עשרה כפל למה נכתבו, אלא עשרה למעשה בראשית ועשרה למתן תורה, עשרה מאמרות במעשה בראשית, ועשרה מאמרות במתן תורה מה ענינם, לפי שהעולם לא נברא אלא בשביל התורה, וכל זמן שישראל עוסקים בתורה העולם מתקיים, וכל זמן שישראל מבטלים מהתורה מה כתוב (ירמ' ל"ג) אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי, בוא וראה עשרה מאמרות למעשה בראשית, כמו שלמדנו בעשרה מאמרות נברא העולם, עשרה מאמרות למתן תורה, אלו עשרת הדברות.. וזהו שכתוב עשרה עשרה הכף בשקל הקודש, שקולין יחד בחשיבות אחת, ובשביל זה העולם מתקיים ונמצא בו שלום, אשרי חלקם של הצדיקים שהקב"ה משפיע עליהם ברכות ומקבל תפלתם, ועליהם כתוב (תהלים ק"ב) פנה אל תפלת הערער ולא בזה את תפלתם, ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

